



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

**R.P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.  
Thomam De Beatitudine. De Actibus HUMANIS. De  
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censuris.  
Prælectiones Theologicae Posthumæ**

**Lessius, Leonardus**

**Lovanii, 1645**

Art. 13. Quomodo gratia Christi habitualis se habeat ad unionem.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

ARTICVLVS XIII.

Quomodo gratia Christi Habitua-  
lis se habeat ad vnionem?

38 **R**espondetur; Vnio hypostatica fuit naturâ prior, quàm gratia habitualis, tamquam eius quodammodo causa. Probatur tribus rationibus, quas vide apud D. Thomam.

*Halensis putat Gratiam habitua-  
lem fuisse in-  
star neces-  
sariae dis-  
positionis ad vnio-  
nem.*

*D. Thomas  
instar dis-  
positionis  
conuenien-  
tis.*

39 *Refellitur  
Halens.*

Nota, Alexandrum Halensem existimare gratiam habitua-lem, se habuisse ad vnionem hypostaticam per modum medij, seu necessariæ dispositionis: sicut dispositiones materiæ necessariæ sunt ad eius vnionem cum forma. Ita docet 3. parte suæ summæ quæst. 7. memb. 2. art. 1. & quæst. 11. memb. 1. art. 1. Alij dicunt non fuisse quidem hanc gratiam absolute necessariam, vt Anima illa hypostaticè vniretur, fuisse tamen conuenientem dispositionem: & ideò re ipsa prius naturâ animam illam fuisse dispositam per gratiam, quàm hypostaticè vnitam. Ita tenuit D. Thomas in 3. Sent. dist. 2. quæst. 2. art. 2. & Bonauentura ibidem art. 3. qu. 2.

Sed Dico Primò, Gratiam non habere se vt necessariam dispositionem ad vnionem hypostaticam. Est communis sententia Doctorum contra Alexandrum. Probatur Primò, Quia Verbum vnitur cæni, & tamen caro non est capax dispositionis per gratiam. Secundò, Quia subsistentia Verbi debet immediatè vniri essentiæ animæ: ergo ipsa essentia est capax vnionis secundum se ante omne accidens. Confirmatur; quia naturalis subsistentia non requirit vllas dispositiones, cum omni dispositione sit penitus: ergo neque subsistentia diuina, quæ æquè intimè debet vniri. Tertiò, Quia nulla qualitas creata potest excludere propriam subsistentiam à suo subiecto: ergo neque illud reddere capax subsistentiæ alienæ, maxime Verbi diuini; cuius subsistentia in infinitum excedit omnem talem dispositionem.

40 Dico Secundò, Gratia etiam non se habet ad vnionem vt dispositio conueniens naturâ prior;

sed potius vt posterior, tamquàm consequens ipsam vnionem. Ita D. Thomas hoc loco, & suprâ q. 6. art. 6. & Scotus dist. 2. qu. 2. in 3. Durandus ibidem quæst. 3.

Probatur Primò, Quia prius naturâ quæque res subsistit, quàm ornetur accidentibus: nam subsistentia est intimum complementum substantiale rei: ergo illa anima prius naturâ erat vnita subsistentiæ diuinæ, quàm ornaretur gratiâ. Patet Consequentia, Quia in eodem signo naturæ vnita est subsistentiæ diuinæ, quo suam accepisset, nisi fuisset impedita. Secundò, Vnio hypostatica est ad subsistendum; gratia autem datur ad operandum: atqui prius est subsistere, quàm operari: ergo. Tertiò, Missio Filij est prior origine, quàm missio Spiritus sancti: atqui missio Filij fit per vnionem hypostaticam; missio Spiritus sancti per infusionem gratiæ: ergo vnio hypostatica est prior infusione gratiæ. Quartò, Præsentia Solis antecedit naturâ illuminationem aëris. Ergo similiter substantialis præsentia Verbi, debuit antecedere diffusionem gratiæ in naturam humanam. Quintò, Scripturæ plenitudinem gratiæ referunt in illam vnionem, tamquam in causam. Isaie 11. vers. 1. & 2. *Flos de radice eius ascendet, & requiescet super eum Spiritus Domini.* Vbi prius est flos ascendere, id est, incarnari Christum ex Virgine, teste D. Hieronymo, quàm Spiritu sancto repleri. Ioan. 1. *Verbum caro factum est, & vidimus gloriam eius, quasi vnigeniti à Patre, plenum gratiæ & veritatis.* Vbi indicatur illum fuisse plenum gratiæ, quia erat vnigenitus.

*Explicitio  
D. Thomæ  
de dispositio-  
ne Con-  
sequente,  
non autem  
Antece-  
dente.*

*A simili.*

*Vnio est  
causa ple-  
nitudinis  
gratiæ.*

Aduerte tamen, Gratiam posse dici dispositio- nem ad vnionem hypostaticam, non quidem antecedentem & præparantem vt fit; sed consequentem & ornantem vt optimè se habeat. Sicut sanitas & pulchritudo est dispositio corporis hu- mani ad coniunctionem cum animâ, non quidem præparans vt fit illa coniunctio; sed ornans vt bene se habeat, & permaneat. Et ita intellige, quod dicit D. Thomas suprâ art. 10. in Corpore, & ad 2. *Gratiam habitua-lem ordinari ad vnionem hypostaticam tamquam ad finem.* Argumenta quæ cõtra possunt obijci; facillè ex suprâ dictis dissoluentur.

*Gratia est  
dispositio  
consequens  
& ornans.  
Vt vnio  
hypostatica  
optimè se  
habeat.*

Q V Æ S T I O O C T A V A.

De Gratia Christi, vt est Caput Ecclesiæ.

In Octo Articulos diuisa.

ARTICVLVS I.

Virum Christus sit Caput  
Ecclesiæ?

1 *R. ad dici-  
tur Caput  
Ecclesiæ.*

**R**espondetur affirmatiuè. Vide D. Thomam. Notandum est; Christum secundum strictam Metaphoram, dici Caput Ecclesiæ ex hominibus constare: quia sicuti à capite in membra per spiritum animale omnem sensus & motus infunditur; ita à Christo omnino cognitio supernaturalis, omni- que motus vitæ supernaturalis, in omnes omnium tempo-

rum homines post peccatum originale immittitur. Omnis enim vita & motus supernaturalis est ex Christi meritis. Vnde totum genus humanum concipiendum est instar vnus hominis, cuius caput est Christus secundum naturam humanam: singuli autem veluti membra vel actû vel potestate sub hoc capite; quæ per spiritum, ab hoc capite diffusum, vitam, sensum, & motum vitalem gratiæ accipiunt. Hinc fit vt dicantur membra Christi, & tota Ecclesiæ corpus Christi. Ad Ephef. 1. v. 22. *Ipsam dedit caput super omnem Ecclesi- am, quæ est corpus ipsius.* Ad Coloss. 1. v. 18. *Ipsè est caput corporis Ecclesiæ.* & alibi. Vbi Aduerte, Christum esse instar capitis, quod ita est efficax, vt aliena

*Homines  
sunt mem-  
bra Christi.*